

OKRAJNI LJUDSKI ODBOR

Poročilo o delu in razvoju službe posredovanja dela v okraju za leto 1958

V letu 1958 je za službo posredovanja dela predvsem pomembno širjenje in utrjevanje družbenega upravljanja ter vse večjega poseganja v našo splošno družbeno gospodarsko dejavnost.

Kakor je vsa družbena dejavnost usmerjena k čim večjemu družbenemu samoupravljanju in čim večji decentralizaciji ter prenosu pristojnosti na komune, tako se je tudi služba posredovanja dela v letu 1958 usmerjala v zgolj navedeni smeri. Za razliko od prejšnjih let, ko so bili na občinah še postavljeni referenti za zaposlovanje, seveda brez posebnih kompetenc in samostojnosti ter brez družbenega upravnega organa, se je stanje v letu 1958 skoraj v celoti spremenilo. Ustanovljeno je bilo sedem občinskih posredovalnic, s 1. julijem 1958 pa so se priključile k ljubljanski okrajni posredovalnici še tri in sicer: Trbovlje, Hrastnik in Radeče ob priložnosti ukinitve okrajne Trbovlje.

Tako je obstajalo na dan 31. decembra 1958 v našem okraju enajst posredovalnic z svojimi upravnimi odbori. S tem se je število članov samoupravnih organov v službi posredovanja dela povečalo v primerjavi z letom 1957 od 16 na 85 ali za 69% članov. Pri posameznih posredovalnicah je število članov upravnega odbora naslednje:

Pri Okrajni posredovalnici 9 članov, ki so imeli v preteklem letu 9 rednih sej. Upravni odbor sestoji iz dveh predstavnikov okrajnega ljudskega odbora, dveh predstavnikov sindikata, enega predstavnika socialnega zavarovanja ter štirih predstavnikov raznih drugih organizacij.

Mestna posredovalnica (občine Ljubljana-Center) ima 14 članov upravnega odbora, od teh 13 predstavnikov ljudskih odborov in enega predstavnika ostalih organizacij. Od aprila 1958 t. j. od njene ustanovitve pa do konca leta so bile tri seje, trikrat pa so sklicane seje zaradi nesklepnosti niso mogle vršiti. Upravni odbor okrajne Posredovalnice za delo je že pri ustanovitvi dal svoje pripombe glede prevelikega števila članov upravnega odbora z ozirom na predvidene težave sklepnosti ter neelastičnosti. Res je, da je mestna Posredovalnica Ljubljana-Center največja v okraju, saj zajema enajst občin, vključno pa ni nobenega objektivnega razloga za tako številčen upravni odbor. Ugovori in pomisleki upravnega odbora okrajne Posredovalnice proti prevelikemu številu članov upravnih odborov so bili predvsem v tem, da se seje upravnih odborov lažje večkrat vršijo in da družbeni organ spremlja v večji meri politično zaposlovanje. V kolikor pa bi se

pojavi težji in posebni problemi, ki bi jih bilo treba obravnavati na širši družbeni osnovi, pa naj bi se sklicevali za reševanje takšnih problemov razni sestanki občinskih družbenih organov, ki se bavijo z vprašanji delovnih razmerij.

Občinska Posredovalnica Borovnica ima 5-članski upravni odbor, ki je imel v letu 1958 dve seji. Upravni odbor sestoji iz 2 predstavnikov občinskega ljudskega odbora, 2 predstavnikov občinskega sindikalnega sveta in 1 predstavnika množičnih organizacij.

Občinska Posredovalnica Grosuplje ima 6-članski upravni odbor, v katerem sta 2 člana iz občinskega ljudskega odbora Ivančna Gorica, 1 član iz občinskega ljudskega odbora Dobropolje, 3 člani pa iz občinskega ljudskega odbora Grosuplje. Med njimi so 3 predstavniki občinskih ljudskih odborov in 3 predstavniki občinskih sindikalnih svetov. Upravni odbor te Posredovalnice je imel 3 seje.

Občinska Posredovalnica Domžale ima 7-članski upravni odbor, v katerem sta 2 predstavnika občinskega ljudskega odbora, 1 predstavnik občinskega sindikalnega sveta in 4 predstavniki industrije. V njem so zastopani vsi štirje občinski ljudski odbori, za katere posluje omenjena posredovalnica. — Upravni odbor je imel pet sej.

Občinska posredovalnica Kočevje ima 7-članski upravni odbor, v katerem so 4 predstavniki ljudskih odborov, 2 predstavnika sindikalnega sveta in 1 predstavnik industrije. Tudi v tem upravnem odboru so predstavniki vseh štirih občin, za katere posluje Posredovalnica. Upravni odbor je imel štiri seje.

Občinska Posredovalnica Litija ima 7-članski upravni odbor, ki je imel 2 seji. Upravni odbor sestoji iz 2 članov ljudskega odbora, 1 člana občinskega sindikalnega sveta ter 4 članov družbenih organizacij.

Občinska Posredovalnica Logatec ima 6-članski upravni odbor, ki je imel dve seji. Upravni odbor sestoji iz 2 članov ljudskega odbora, 2 članov občinskega sindikalnega sveta, 1 člana Zavoda za socialno zavarovanje in 1 člana množičnih organizacij.

Občinska Posredovalnica Vrhnika ima 7-članski upravni odbor sestojč iz 1 predstavnika občinskega ljudskega odbora, 1 predstavnika sindikalnega sveta, 3 predstavnikov gospodarskih organizacij in 2 predstavnikov Obrtne zbornice. Bila je samo ena seja, ker je bila Posredovalnica ustanovljena šele konec septembra 1958.

Občinska Posredovalnica Trbovlje ima 5-članski upravni odbor, v

katerem sta 2 člana ljudskega odbora, 2 člana občinskega sindikalnega sveta in 1 član Zavoda za socialno zavarovanje. Od 10. julija 1958, t. j. od ustanovitve pa do 31. decembra 1958 so bile tri seje.

Občinska Posredovalnica Hrastnik ima 7-članski upravni odbor, v katerem sta 2 predstavnika ljudskega odbora, 2 predstavnika sindikata, 1 predstavnik Zavoda za socialno zavarovanje ter 2 predstavnika družbenih organizacij. Upravni odbor je imel 2 seji.

Občinska Posredovalnica Radeče ima 5-članski upravni odbor, v katerem sta 2 predstavnika ljudskega odbora, 1 predstavnik sindikatov in 2 predstavnika družbenih organizacij. Upravni odbor je imel eno sejo v drugi polovici leta, ker je bila Posredovalnica ustanovljena šele v mesecu juliju.

Iz navedenega se vidi, da je bilo v letu 1958 vsega skupaj 37 sej upravnih odborov, na katerih so bila obravnavana različna vprašanja s področja službe posredovanja dela. Iz podatkov je razvidno, da so upravni odbori polagali veliko pozornost utrjevanju službe posredovanja dela ter izvajanju predpisov Zakona o delovnih razmerjih. Veliko časa v razpravah je bilo posvečeno vprašanju zaposlovanja invalidov in žensk, kakor tudi vprašanju vse večjega dotoka delovne sile iz kmetijstva v industrijo. V ta namen so bili sprejeti ustrezni sklepi in priporočila občinskim ljudskim odborom in svetom za delo, kateri so bili skoraj v večini primerov tudi obravnavani na sejah Zbora proizvajalcev ali pa na skupnih sejah ljudskega odbora.

Upravni odbor okrajne Posredovalnice za delo je tudi sklenil predložiti problematiko s področja službe posredovanja dela, katero je obravnaval na svojih sejah, zboru proizvajalcev okrajnega ljudskega odbora. Poleg tega je sklenil, da predloži tudi problematiko fluktuacije delovne sile, zlasti pa vprašanje vedno večjega dotoka delovne sile s kmetijstva v industrijo in s tem v zvezi znatno prekoračenje plana delovne sile.

Upravni odbori so obravnavali vprašanje sistemizacije delovnih mest na posredovalnicah, kakor tudi vprašanje njihovih poslovnih prostorov. S tem v zvezi so bila dana utemeljena priporočila ljudskim odborom, ki so jih skoraj v večini upoštevali in jih tudi izvedli. Na žalost pa je bilo nekaj ljudskih odborov, ki niso v zadostni meri upoštevali teh predlogov in priporočil, kar je vsekakor negativno vplivalo na razvoj službe posredovanja dela, kakor tudi na družbeni pomen

upravnih odborov. Razveseljivo je dejstvo, da so se upravni odbori v teku leta zelo poglobljali v problematiko zaposlovanja invalidov in žena, kar zlasti velja za upravno odbore v Trbovljah, Domžalah in Kočevju, kjer so tudi sindikat in predstavniki ljudskih odborov zainteresirani za organiziranje zavodov za zaposlovanje invalidov in bolnih oseb, ki predstavljajo za službo posredovanja dela, oziroma za občino najbolj pereč problem v pogledu zaposlovanja. Na splošno lahko trdimo, da so upravni odbori zelo veliko storili na področju utrjevanja službe posredovanja dela tako v odnosu do gospodarskih organizacij, kakor tudi v prikazovanju družbene pomembnosti tega organa. Brez dvoma pa bi upravni odbori lahko dosegli še večje uspehe, če bi bile določene pristojnosti družbenega upravljanja urejene z zakonom. Pričakujemo, da bo novi zakon o službi posredovanja dela — to vrzel spopolnil.

Upravni odbor okrajne Posredovalnice za delo je med letom trikrat obravnaval probleme s področja te Posredovalnice, katere je predložil z določenimi priporočili in sklepi v obravnavo Svetu za delo Okrajnega ljudskega odbora. Upravni odbor kakor tudi Posredovalnica za delo sta bila deležna s strani omenjenega sveta in tajništva za delo, zlasti pa s strani predsednika Sveta za delo — velike pomoči in razumevanja.

Ista povezava med upravnimi odbori in Sveti za delo je obstajala pri občinskih ljudskih odborih, ki so jim nudili vsestransko pomoč.

Kljub sklepom in osebnim intervencijam upravnega odbora okrajne Posredovalnice za delo za ustanovitev občinske posredovalnice v Cerknici in Loški dolini, se sklep ni izvedel. Priporočilo upravnega odbora omenjenima ljudskima odboroma, da se ustanovi za obe občini ena posredovalnica s sedežem v Cerknici — ni uspelo, kar je očitna posledica prevelikega lokalističnega gledanja in neupoštevanje ekonomičnosti in praktičnosti razvoja in upravljanja te službe na območju obeh občin. Tudi druga alternativa, ki je bila postavljena za primer, da se občinska ljudska odbora ne spoznameta za ustanovitev skupne posredovalnice in naj do oktobra ustanovita vsak svojo, ni bila izvedena, tako da na dan 31. decembra 1958 še nobena izmed imenovanih občin ni imela samostojne posredovalnice za delo, kar brez dvoma negativno vpliva na izvajanje obveznosti, ki jih ima služba posredovanja dela. Na drugi strani pa to povzroča nepotrebne stroške nezaposlenim osebam, katere morajo uveljavljati svoje pravice pri okrajni Posredovalnici za delo v Ljubljani.

Za uspešen razvoj službe posredovanja dela tako na področju družbenega upravljanja, utrjevanja in izvajanja zakonitih predpisov, gre vsestranska zasluga in priznanje upravnim odborom posredovalnic za delo.

Na dan 31. decembra 1958 je bilo na območju okraja enajst občinskih posredovalnic ter dva referenta za zaposlovanje. Sklep in stališče upravnega odbora je bil, da naj se zaradi značaja te službe kakor tudi zaradi ekonomičnosti ustanovljajo občinske posredovalnice za delo, to je za več občin skupaj ene posredovalnice. To načelo je zastopala tudi uprava okrajne Posredovalnice za delo pri ustanavljanju občinskih posredovalnic in ga priporočala s primerno utemeljitvijo. Lahko trdimo, da nam je v večji meri tudi uspelo izvesti omenjeno stališče oziroma sklep upravnega odbora. Kot največja v okraju tako po obsegu občin kakor tudi po številu zaposlenih se je formirala Posredovalnica v mestu Ljubljani. Ta Posredovalnica zajema enajst občin, in sicer: Ljubljana-Center, -Bežigrad, -Šiška, -Moste, -Vič, -Sentvid, -Rudnik ter štiri periferne občine: Ljubljana-Polje, Dobrova, Medvode in Ljubljana-Črnuče. Na tej Posredovalnici je zaposlenih 12 uslužbencev, kar je utemeljeno v dejstvu, da odpade od skupnega števila zaposlenih v okraju na področje te Posredovalnice 67,73 % vseh zaposlenih delavcev in uslužbencev. Ta Posredovalnica izkazuje tudi največji promet na področju zaposlovanja kakor tudi storitev, saj je bilo zaposlenih v navedenem letu skupaj 22.552 oseb ter izvršenih 58.761 storitev.

Naslednja večja Posredovalnica v okraju je v Kočevju, ki zajema občine: Ribnica, Sodražica in Velike Lašče. Na tej Posredovalnici so zaposleni trije uslužbenci in sicer: šef posredovalnice, administrator ter poklicni svetovalec. Z ozirom na prevelik teritorij in obseg dela je to število uslužbencev odločno premajhno, zlasti, če upoštevamo, da je en uslužbenec poklicni svetovalec, ki vrši posle poklicnega svetovanja in vključevanja mladine v uk. Tako praktično vršita celotno poslovanje le dva uslužbenca. Dnevni promet znaša na omenjeni Posredovalnici 60 do 80 ljudi, kar pomeni, da se ne more poglobljati v posamezne primere, kar je potrebno zlasti za uspešno reševanje problema invalidov. Prav zato je bil tudi upravičen sklep tamkajšnjega upravnega odbora, da se sistemizira še eno delovno mesto in s tem izboljša kvaliteta dela.

Naslednja večja posredovalnica je v Trbovljah, ki zajema sicer le dve občini, vendar je glede na večji industrijski center in gosto naseljenost promet na tej Posredovalnici zelo velik, celo večji kot v Kočevju. Ta Posredovalnica vrši še posle za občino Zagorje. Posredovalnica Trbovlje ima skupno s poklicnim svetovalcem tri uslužbence. Tudi na tej Posredovalnici je nujno, da bi se število uslužbencev zvišalo, tako da bi delali trije uslužbenci na zaposlovanju, en uslužbenec, t. j. poklicni svetovalec pa bi vršil posle referenta za usmerjanje mladine in strokovno pomagal pri zaposlovanju invalidov. Poslovni prostori omenjene Posredovalnice so prilično dobro urejeni, tako da se poslovanje vrši izključno v prostorih namenjenih službi posredovanja dela. Z ozirom na velik industrijski center je razumljivo, da je tudi število invalidnih in za delo manj zmožnih oseb razmeroma zelo veliko. Poseben problem pa je v tem, da v mestu Trbovlje ni take industrije, kjer bi se lahko zaposlilo večje število oseb. Zlasti velja to za žensko delovno silo. Iz tega razloga je tudi treba mnogo več časa in truda pri zano-

slovanju oziroma posredovanju za poslitve invalidnim in za delo manj zmožnim osebam.

Isto velja tudi za Posredovalnico Domžale, katera posluje za štiri občine, in sicer poleg Domžal še za občino Kamnik, Mengeš in Moravče. Tudi na tej Posredovalnici je zelo velik promet, ki se giblje povprečno od 50 do 60 oseb na dan. Na območju te Posredovalnice je zaposlenih skupno preko 13.000 delavcev, kar pomeni, da je to močno industrijsko območje, ki pa ima tudi precejšnje zaledje rezervne delovne sile, iz katere je pritisk na Posredovalnico razumljiv. Spričo tako obširnega teritorija kakor tudi prometa pri zaposlovanju je razumljivo, da je ogrožena kvaliteta dela na Posredovalnici, kjer sta samo dva uslužbenca, zlasti če upoštevamo, da je tudi na tem območju precejšnje število invalidnih in za delo manj zmožnih oseb prijavljenih kot nezaposlenih. Poleg tega pa ne odgovarjajo poslovni prostori kakor tudi sedež Posredovalnice, ki se nahaja 4 km od centra Domžal v vasi Homec, kar razumljivo negativno vpliva na stranke, ki morajo hoditi v tako oddaljeni Homec. Na drugi strani pa so uslužbenci oddaljeni od gospodarskih organizacij, ki se nahajajo v centru Domžal ali pa v njegovi neposredni bližini.

Kljub sklepom upravnega odbora tamkajšnje Posredovalnice za delo ter posredovanjem okrajne Posredovalnice pri občinskem ljudskem odboru za dodelitev poslovnih prostorov v centru občine Domžale — ni uspelo, da bi se ti sklepi izvršili. Na omenjeni Posredovalnici bo treba misliti na posebnega uslužbenca, ki se bo bavil izključno z zaposlovanjem in rehabilitacijo invalidov.

Na Posredovalnicah Grosuplje in Litija sta zaposlena po dva uslužbenca. V Grosupljem je zaposlen poleg šefa še en honorarni uslužbenec. Posredovalnica v Grosupljem posluje za tri občine, in sicer še za občini Ivančna Gorica in Dobropolje. Na omenjenih dveh posredovalnicah je število uslužbencev zadovoljivo in se tudi delo normalno in ekspeditivno razvija. Občinski ljudski odbor je tudi uredil poslovne prostore, ki so primerni in se uporabljajo izključno za službo posredovanja dela.

Na Posredovalnicah v Borovnici, Logatcu, Vrhniki, Hrastniku in Radečah vrši vse posle samo en uslužbenec, ki je istočasno šef Posredovalnice. Poleg že omenjenega dela vršijo šefi teh posredovalnic še razne druge posle v občinski upravi. Tako na primer šef Posredovalnice za delo v Hrastniku vrši posle referenta za delovna razmerja in referenta za blagovni promet. V Borovnici vrši posle socialnega skrblstva, referenta za kulturo in svetovno ter referenta za delovna razmerja. Prav tako je zaposlen poleg svojega dela tudi šef Posredovalnice za delo v Logatcu, ki vrši posle referenta za delovna razmerja. Razumljivo je, da takšna obremenitev uslužbencev na omenjenih občinah ni v skladu z ogromnimi nalogami, ki so postavljene pred naše organe.

Na občini Cerkljani in Loška dolina vršita referenta poleg ostalega dela s področja delovnih razmerij še delo v zvezi z zaposlovanjem. Sklep upravnega odbora okrajne Posredovalnice za delo je bil, da naj se za omenjeni dve občini ustanovi skupna posredovalnica ali pa v vsaki občini samostojna posredo-

valnica, v kolikor se občinska ljudska odbora ne bi strinjala s predlogom za skupno posredovalnico. Ob priliki razgovorov med organi okrajne posredovalnice za delo in predstavniki omenjenih občinskih ljudskih odborov je bilo zagotovljeno, da do oktobra 1958 uredi ustanovitev posredovalnice, vendar pa se to ni izvršilo. Na podlagi tega je tukajšnji upravni odbor ponovno razpravljal o tej zadevi in sklenil, da okrajna Posredovalnica za delo preneha poslovati za omenjeni dve občini z 28. februarjem 1959 in sta bila o tem obveščena tudi oba občinska ljudska odbora. Takšen sklep je bil nujno potreben, ker so morale stranke za uveljavljanje svojih zakonitih pravic iz naslova nezaposlenosti prihajati na okrajno Posredovalnico v Ljubljano, kar jim je povzročalo veliko stroškov in tudi upravičenega godrnjanja.

Kljub raznim pomanjkljivostim in težavam, s katerimi se je služba posredovanja dela dnevno srečevala, so bile zadovoljivo opravljene naloge, ki so postavljene pred organe posredovanja dela. Uslužbenci so se poleg svojih vsakodnevnih nalog pridno poglobljali v študij Zakona o delovnih razmerjih, ki je stopil v veljavo 1. januarja 1958, tako da so se nova zakonska določila tega Zakona, zlasti tista, ki neposredno zadevajo službo posredovanja dela, začela tudi praktično in sistematično izvajati. Poseben napredek pa je v tem, da so kot samostojni organi posredovanja dela vršili posle dobro ter brez kakršnih večjih napak in so se tudi hitro znašli pri svojem delu.

UPRAVNO POSLOVANJE OKRAJNE POSREDOVALNICE ZA DELO

Glede na izvedeno decentralizacijo službe posredovanja dela in ustanovitve 11 samostojnih posredovalnic je okrajna Posredovalnica prenehala z neposrednim operativnim poslovanjem, razen na področju poklicnega svetovanja in vključevanja vajencev v poklice. Zato se je tudi kadrovska zasedba znatno znižala in sicer od 17 na 8 uslužbencev. Centralizirano je bilo izplačevanje oskrbnin, razen za občinske Posredovalnice Kočevje, Trbovlje, Hrastnik in Radeče. Pravna služba pa je vršila še posle za mestno Posredovalnico, poleg dajanja pravne pomoči ter instruktaže ostalim občinskim posredovalnicam. Prav tako je morala tukajšnja pravna služba pomagati občinskim posredovalnicam pri sestavljanju prijav sodnikom za prekrške zaradi neprijavljanja prostih delovnih mest in odpovedi v smislu 111. člena Zakona o delovnih razmerjih. Zlasti velja to za mestno Posredovalnico, ki je imela teh storitev tudi največ. Tako je pravna služba izdala skupno 257 odločb, 17 obrazložitev k pritožbam na drugo stopnjo ter 4 odgovore oziroma obrazložitve na Vrhovno sodišče v zvezi z uravnalnimi spori še iz leta 1957. Nadalje je bilo v zvezi s postopki za uveljavljanje pravic med začasno nezaposlenostjo izvršenih 126 poizvedb zaslišanj, sklepov in drugih moralnih aktov, sestavljenih oz. odposlanih 74 raznih dopisov, okrožnic, navodil, osnutkov raznih formularjev, vzorcev odločb in podobno. Strankam in uslužbencem občinskih posredovalnic je bilo danih raznih informacij, tolmačenj in nasvetov v zvezi z zakonskimi predpisi za uveljavljanje pravic med brezposelnostjo in podobno — v 2396 primerih.

V svrhu strokovnega dviganja kadrov občinskih posredovalnic za delo so se v letu 1958 vršili štirje enodnevnih seminarji, na katerih se je temeljito obravnavala strokovna in organizacijska stran službe posredovanja dela. Poleg tega so tudi posamezni šefi posredovalnic za delo preko leta prihajali na okrajno Posredovalnico na posvete v porednih vprašanjih, uslužbenci okrajne Posredovalnice pa so z osebnimi instruktažnimi obiski nudili pomoč uslužbencem občinskih posredovalnic. Ta pomoč občinskim posredovalnicam se je preko leta izvajala sistematično in smotrno.

V letu 1958 je bilo administrativno poslovanje precej obširno, saj je bilo sprejetih 4962 dopisov, odpravljenih pa 1516 dopisov. Administrativno delo pri okrajni Posredovalnici je bilo tako obširno zaradi tega, ker so se od februarja do avgusta ustanovljale pri posameznih občinah občinske posredovalnice za delo in je težina administrativnega dela bila zato tudi večja. Okrajna Posredovalnica za delo vodi evidenco tujih državljanov. Prav tako je Posredovalnica v letu 1958 izdajala še nakazila za prenočišče in prehrano nezaposlenim osebam in sicer 120 osebam nakazila za prenočišče in 486 osebam bloke za hrano v skupni vrednosti 186.278 din, kar je bilo krito iz proračunskih sredstev okrajne Posredovalnice. Izdanih je bilo 21 objav za znižano vožnjo nezaposlenim osebam, ki so se zaposlile v drugem kraju, kar je znašalo 11.288 din. Ta postavka je razmeroma zelo nizka, kar nam potrjuje, da je bila možnost zaposlitve na področnih posredovalnicah zadovoljiva in da ni bilo treba v večjem številu usmerjati začasno nezaposlene osebe v druge kraje. Posredovalnica je tudi v letu 1958 izdajala dovoljenja za preselitev za vse tiste občine, ki do tega časa še niso ustanovile svojih posredovalnic. Te dovolilnice so bile izdane 268 osebam, od teh 236 moškimi in 32 ženskimi. Odločbe za štetje brezposelnosti v delovno dobo v smislu 107. člena Zakona o delovnih razmerjih pa so bile izdane 115 osebam.

Pri okrajni Posredovalnici se vodi arhiv delovnih knjižic, ki so bile izdane od leta 1952 dalje. Okrajna Posredovalnica oziroma posredovalna služba sedaj ne izdaja več delovnih knjižic, ker to vršijo občine, vendar pa vodi okrajna Posredovalnica za delo o njih evidenco in izdaja tudi duplikate odločb o priznani delovni dobi posameznikom, ki so jih izgubili ali uničili. Tako je bilo v letu 1958 izdanih 1160 prepisov odločb. Skupno je bilo od začetka leta 1952 do 31. decembra 1958 izdanih 130.709 delovnih knjižic. Od tega za prvo zaposlitev 45.330, 82.974 pa z odločbami za osebe, ki so v delovnem razmerju in so si naknadno uveljavile delovno dobo ter stare knjižice zamenjale z novimi. Ostalo pa je še neresenih prijav za priznanje delovne dobe 2405 osebam, ki so jim sicer bile že izdane delovne knjižice, vendar brez priznane delovne dobe. Glede na to, da nobena oseba ne more skleniti rednega delovnega razmerja brez delovne knjižice, so zahtevana in še ne uveljavljena delovna doba vpiše naknadno, delovna knjižica pa se izda takoj. Ker pa je v letu 1958 z Zakonom o delovnih razmerjih bila pristojnost priznavanja delovne dobe po komisijah pri Zavodu za socialno zavarovanje ukinjena, nova tozadevna uredba o pristojnosti priznavanja delovne dobe pa še ni izšla, se je

preko leta vršilo poslovanje samo s pripravljanjem dokumentacije o delovni dobi.

Prav tako se je vodila pri okrajni Posredovalnici za delo tudi evidenca in vse poslovanje v zvezi z zdravstvenim zavarovanjem. To po-

slovanje je bilo nujno začasno obdržati še na okrajni Posredovalnici, sicer bi bile občinske posredovalnice od začetka preveč obremenjene.

Stanje zdravstvenih zavarovancev po posameznih mesecih v letu 1958 je bilo naslednje:

Mesec	Skupno zavarovancev	Od tega		Znesek din
		moških	žensk	
januar	310	131	179	392.640
februar	235	87	148	360.040
marec	229	70	159	255.840
april	221	85	136	256.760
maj	198	75	123	256.360
junij	164	65	99	205.920
julij	181	78	103	168.120
avgust	216	86	130	223.900
september	224	91	133	246.480
oktober	270	125	145	212.240
november	309	98	211	162.720
december	370	135	235	211.720
				193.440
		Skupaj plačano		2.958.040
		Obračun za XI. in XII. mesec 1958		405.160
		Vsega skupaj		3.363.200

Oskrbeni dnevi 84.800 oseb.

Število zavarovanih 1173 oseb.

Povprečni staž zdravstvenih zavarovancev je 2 meseca in 2 dni.

Število zavarovancev se je v primerjavi z letom 1957 znižalo in sicer za 102 zavarovance, to je za 1% manj kot v letu 1957, kar zneso 339.883 din manj vplačanega pavšalnega prispevka za zdravstveno zavarovanje. Prav tako se je znižal tudi povprečni staž zavarovancev v primerjavi z letom 1957 in to za 7 dni. Organi posredovanja dela so kot prejšnja leta tudi v letu 1958 pri zaposlovanju pošiljali na obvezne zdravniške preglede tiste delavce, kateri so po zakonu podvrženi obveznemu zdravniškemu pregledu pred nastopom nove zaposlitve. Točnega števila zdravniških pregledov pa ne moremo navesti, ker so izdale napotnice za zdravniške preglede tudi gospodarske organizacije.

Na okrajno Posredovalnico se je v letu 1958 obračalo mnogo delavcev za razne nasvete iz delovno-pravnega področja, iz česar se vidi, da naše gospodarske organizacije kar tudi sami delovni kolektivi zelo slabo poznajo Zakon o delovnih razmerjih kakor tudi druge zakonske predpise, ki urejajo zdravstveno in socialno varstvo delavcev. Zaradi utrditve in izvajanja zakonitosti pri naših gospodarskih organizacijah je tukajšnja Posredovalnica izdala zelo obširna navodila k posameznim členom Zakona o delovnih razmerjih in navodil k temu zakonu ter jih poslala vsem občinskim posredovalnicam in referentom za delo z naročnikom, da jih razpošljejo vsem organizacijam.

Okrajna Posredovalnica za delo je zaradi medsebojne povezave posredovalnic poskrbela za pravočasno dostavo 14-dnevnega biltena, ki je vsekakor potreben za utrjevanje medsebojne povezave, saj je informativna služba pogoj za hitrejšo zaposlovanje in kritje potreb naših gospodarskih organizacij.

Posredovalnica za delo je v letu 1958 izdelala dvojne poročila in sicer eno Svetu za delo Okrajnega ljudskega odbora, eno pa zboru proizvajalcev okrajnega ljudskega odbora. Omenjeni poročila sta imela za nadaljnji razvoj službe posredovanja dela v našem družbenem posredovanju dela v našem družbenem življenju zelo močno uveljavil ne samo kot socialno-zaščitni organ, temveč dobiva vedno bolj gospodarsko obeležje. Sodelovanje z različnimi drugimi organi tako z družbeno-

političnimi, kakor tudi s socialno-gospodarskimi, se je v letu 1958 že močno uveljavilo. S tem pa seveda še ne moremo biti zadovoljni, ker je takšnega sodelovanja z različnimi organi še vedno premalo, zato bo nujna naloga tako upravnega odbora kakor uslužbenecv okrajne Posredovalnice, da se to sodelovanje še nadalje utrjuje in širi. Ravno tako smo posvečali vso skrb ustvaritvi take povezave tudi pri nov ustanovljenih občinskih posredovalnicah, tako da smo lahko zadovoljni, ker je bilo naše prizadevanje tudi v tem pogledu uspešno. Razumljivo pa je, da je bila naša osnovna naloga ustvarjanje čim boljše povezave z gospodarskimi organizacijami, kajti od tega zavisi tudi pomen funkcije službe posredovanja dela v našem družbenem razvoju. V tem pogledu je bil dosežen velik korak in lahko trdimo, da se danes že velika večina gospodarskih organizacij obrača za pomoč po delovni sili na organe posredovanja dela, na drugi strani pa se tudi sami delavci, ki so pri tem zainteresirani v vedno večjem številu obračajo na organe posredovanja dela v svrhu zaposlitve, kakor tudi za razne nasvete ter informacije.

SPLOŠNA PROBLEMATIKA O GIBANJU IN ZAPOSLOVANJU DELOVNE SILE

V letu 1958 se je število oseb, ki so se zaposlile preko Posredovalnice zvišalo za 23,14%. Iz podatkov Okrajnega Zavoda za socialno zavarovanje je razvidno, da se je v ljubljanskem okraju zaposlilo preko 55.000 delavcev. Iz tega lahko zaključimo, da je še vedno velik odstotek organizacij, ki ne upoštevajo 111. člena Zakona o delovnih razmerjih o obveznem prijavljanju prostih delovnih mest. Poudariti moramo, da se omenjenega člena ne drže zlasti trgovska, gostinska in obrtna podjetja, pa tudi razne ustanove. Vsekakor je to še precejšnja pomanjkljivost, ki ovira pravilno funkcioniranje organov posredovanja dela, posebno še, ker vemo, da so nekatere organizacije v letu 1958 sprejemale razmeroma zelo veliko število novih delavcev in s tem tudi prekoračile okrajni družbeni plan delovne sile. Razumljivo je, da bi posredovalnice za delo lahko v mnogočem vplivale na gospodarske organizacije, da le-te ne bi prekoračevale plana delovne sile, če bi imele boljši in večji pregled nad prilivom in zaposlovanjem delavcev.

Ce primerjamo dejansko na novo povečano število vseh zaposlenih delavcev v okraju, ki se je povečalo v letu 1958 za 8450 oseb s številom delavcev, ki so se med letom na novo zaposlili, ugotovimo, da je 40.294 delavcev v okraju fluktuiralo, kar predstavlja 28% od skupnega števila zaposlenih. Vzroke tako velike fluktuacije je težko ugotoviti, lahko pa sklepamo, da je eden izmed osnovnih razlogov stanovanjski problem ter zelo neenaka tarifna politika naših gospodarskih organizacij. Brez dvoma pa tako velika fluktuacija delovne sile nujno negativno vpliva na storilnost dela. O tem problemu je razpravljala tudi Svet za delo Okrajnega ljudskega odbora kakor tudi zbor proizvajalcev.

Spričo tako velikega prometa pri zaposlovanju in spričo takšnih potreb po delovni sili je razumljivo, da je zmogljivost rezervne delovne sile v okraju že davno prekoračena in da smo v tem pogledu že močno zarezali v škodo kmetijske proizvodnje. Iz statističnih podatkov za leto 1955 nam je znano, da je odpadlo na hektar obdelovalne zemlje komaj 0,70 človeka in — če upoštevamo, da je bil dotok delovne sile s podeželja v industrijo v zadnjem obdobju zelo močan — je v tem pogledu stanje letos še mnogo slabše. Za primer navajamo občino Litija, kjer je 2429 oseb zaposlenih na kmetijah, iz česar sledi, da obdeluje 8853 ha obdelovalne zemlje in da pride na 1540 kmečkih gospodarstev 1,58 delovne sile ali na 1 ha 0,42 za delo sposobnega človeka.

Približno enak položaj je v občini Domžale, kjer pride na enega kmečkega prebivalca, včevši tudi otroke in starce — 2 ha 42 arov obdelovalne zemlje. Pri takšnem položaju se nam nujno pojavlja dvojno ugotovitev: prvič, da je dotok delovne sile iz kmetijstva prevelik in gre v škodo našega celokupnega kmetijskega gospodarstva, drugič, da se ustvarja v naših gospodarskih organizacijah preveliko število tako imenovanih dvoživk (pol kmeta pol delavca), kar brez dvoma tudi negativno vpliva na produktivnost dela.

Spričo tako velikih potreb po delovni sili, kakršne so v letu 1958 izkazovale naše gospodarske in druge organizacije na eni strani, na drugi strani pa popolna izčrpanost rezervne delovne sile v našem okraju, — je bilo nujno potrebno, da smo iskali delavce v drugih krajih in republikah. Na območju okraja je bil v letu 1958 dotok delovne sile iz drugih republik v primerjavi z letom 1957 naslednji: v letu 1957 je iskalo zaposlitev iz drugih republik 5716 oseb, od tega 5518 moških in 198 žensk. V letu 1958 pa je iskalo zaposlitev in se tudi zaposlilo 8731 oseb, od tega 8208 moških, kar je za 48,74% več kot v preteklem letu, in 523 žensk ali 164,14% več kot v letu 1957. Skupno se je v letu 1958 povečal promet delovne sile iz drugih republik za 52,72%. Še večji porast pa kaže promet delovne sile iz drugih krajev Slovenije, kar nam nokaže naslednja primerjava med letom 1958 in letom 1957. Skupno je iskalo zaposlitev in se zaposlilo v letu 1957 na področju našega okraja 3498 oseb iz drugih krajev, od tega 2967 moških in 531 žensk. V letu 1958 pa je iskalo zaposlitev in se zaposlilo 7120 oseb iz drugih krajev ali za 103,4% več kot v letu 1957. Od tega je bilo 5473 moških, to je za 84,46% več in 1647 žensk ali za 210,16% več kot v letu 1957. Iz števila zaposlenih preko posredovalnic

za delo se vidi, da je bil promet v letu 1958 zelo velik in je bilo izvršenih v zvezi z zaposlovanjem 75.043 storitev, medtem ko je bilo v letu 1957 61.169 storitev. Tako je promet na posredovalnicah za delo narastel skupno za 22,68%, pri tem pa niso upoštevane posredovalnice Trbovlje, Hrastnik in Kočevje, ker niso vodile tozadevne evidence. Pripominjamo pa, da tu ni upoštevan promet še drugih storitev, ki so bile izvršene na posredovalnicah za delo.

Dejansko nezaposlenih oseb, ki se nisoogle takoj zaposliti, je bilo v letu 1958 skupno 6891, njih brezposelnost pa je znašal 2 meseca in 6 dni, kar pomeni, da se je v primerjavi z letom 1957 povečal za 8 dni. Iz tega lahko sklepamo, da je bilo med začasno nezaposlenimi večje število starejših oseb, za katere v praksi vemo, da je čas trajanja brezposelnosti daljši in posredovanje težavnejše. Vsekakor pa je stanje nezaposlenih po kartotečni evidenci v letu 1958 v malenkostnem upadanju — in sicer za 168 oseb, pri čemer moramo upoštevati, da so se v drugi polovici leta 1958 priključile našemu okraju še tri posredovalnice, to je Trbovlje, Hrastnik in Radeče, ki jih v letu 1957 še ni bilo.

Iz podatkov o prijavljanju prostih delovnih mest v letu 1957 in v letu 1958 — ugotovimo, da se je število teh prijav v letu 1958 povečalo za 65,66%, kar pomeni, da je bil vpliv Zakona o delovnih razmerjih, zlasti 111. člena tega Zakona zelo velik, kar bo vsekakor imelo za nadaljnji razvoj službe posredovanja dela pozitiven učinek, ker bo le-ta lahko vedno učinkoviteje mogla posegati v politiko zaposlovanja. Kar pa se tiče pripravljanja odpovedi delovnega razmerja v smislu 111. člena — prvega in drugega odstavka — pa je situacija veliko slabša. Če primerjamo gibanje delovne sile s podatki Zavoda za socialno zavarovanje ugotavljamo, da je cca 30% med letom razveljavljenih delovnih razmerij bilo prijavljenih organom za posredovanje dela. Sicer se je tudi to stanje v primerjavi z letom 1957/58 zboljšalo za 31,99%, vendar pa je to stanje kljub temu še vedno zelo slabo in nezadovoljivo. Če bi organi posredovanja dela prejeli v večjem številu prijave odpovedi delovnih razmerij, bi bilo mogoče natančneje ugotavljati razloge razvez delovnega razmerja, na drugi strani pa bi se lahko izvajala hitrejša in uspešnejša intervencija za omejitev obstoječe fluktuacije.

Število tistih, ki so si v letu 1958 na novo uveljavili pravico do materialne oskrbe, znaša 175 oseb, kar je v primerjavi z letom 1957 za 114 oseb manj, njihov povprečni staž pa znaša 29 dni. Če primerjamo povprečno število nezaposlenih v letu 1958, ki je znašalo 899 oseb — s povprečnim številom materialnih oskrbovancev, ki jih je bilo 89 oseb, — ugotovimo, da je v letu 1958 bilo 10,90% materialnih oskrbovancev od skupnega števila registriranih nezaposlenih oseb. Če primerjamo skupno vsoto izplačanih oskrbnin, ki je znašala v 1958. letu — 4.869.546 din — z vsoto iz leta 1957 pa ugotovimo, da je bilo v letu 1958 izplačanih za materialno oskrbo 138.536 din več, kar pomeni, da je bilo med materialnimi oskrbovanci v letu 1957 večje število oseb z višjo plačo, ker so med oskrbovanci prevladovali uslužbenci, na drugi strani pa je bilo zvišanje oskrbnin tudi posledica splošnega povečanja plač.

(Nadaljevanje prihodnjič.)

OBČINSKI LJUDSKI ODBORI

OBČINA LITIJA

163.

Občinski zbor občinskega ljudskega odbora Litija je na svoji seji dne 7. aprila 1959 na podlagi 3. odstavka 137. člena zakona o volitvah in odpoklicu odbornikov ljudskih odborov (Uradni list LRS št. 25/52) sprejel

ODLOK

o razpisu nadomestnih volitev.

1. člen

Razpišejo se nadomestne volitve v občinski zbor občinskega ljudskega odbora Litija v volilni enoti št. 4, ki obsega:

Topilniška cesta hišne št. od 1 do 11, Graška cesta hišne št. od 1-41, Marokova pot hišne št. od 1-12 in Cesta zasavskega bataljona hišne št. 15, 16, 17, 21, 22 in 23, ker je prenehal mandat odborniku tega zbora Rupniku Antona Jožetu, ki je bil izvoljen v tej volilni enoti.

2. člen

Volitve bodo v nedeljo, dne 17. maja 1959.

3. člen

Odlok velja takoj in se objavi v »Glasniku«, uradnem vestniku okra-

ja Ljubljana, in na krajevni običajni način v navedeni volilni enoti. St. 01/1-1690/1.

Litija, 7. aprila 1959.

Predsednik
občinskega ljudskega odbora:
Stane Pungercar l. r.

OBČINA CERKNICA

Razpis

Komisija za uslužbenske zadeve občinskega ljudskega odbora Cerknica na podlagi 164. člena zakona o javnih uslužbencih razpisuje naslednja delovna mesta v upravi občinskega ljudskega odbora:

1. referenta za notranje zadeve s srednješolsko izobrazbo;
2. referenta za komunalne zadeve s srednješolsko izobrazbo;
3. štiri pisarniške uslužbenice z 2-letno administrativno šolo ali z 1-letnim administrativnim tečajem.

Nastop službe takoj ali po dogovoru.

Kandidati naj vložijo prošnje do 1. maja 1959 pri občinskem ljudskem odboru Cerknica.

Prošnji je priložiti potrebne dokumente o morebitni dosednji zaposlitvi in strokovni izobrazbi.

Komisija
za uslužbenske zadeve

Pri dodeljevanju investicijskih posojil se bo upoštevala prvenstveno kreditna sposobnost gospodarske organizacije, možnost odplačevanja posojila, kakor tudi rok vrnitve posojila ter višina lastnih sredstev, s katerimi se bo gospodarska organizacija udeležila investicije. Prednost pri odobravanju posojil iz okrajnega investicijskega sklada bodo imela podjetja, pri katerih bo pretežni del sredstev za nameravano investicijo izviral iz lastne udeležbe in iz sredstev občinskih investicijskih skladov (občinski investicijski sklad, povečan za združena investicijska sredstva gospodarskih organizacij). Iz okrajnega investicijskega sklada OLO Ljubljana bo Komunalna banka Ljubljana odobravalna prosilcem investicijsko posojilo največ do višine odstotka udeležbe, določene v družbenem planu.

6. Poleg investicijskega programa mora prosilec predložiti tudi potrebe po povečanju kreditnih sredstev za fond obratnih sredstev.

7. Odobreno posojilo lahko dobi gospodarska organizacija na osnovi ponudb, ko dokaže, da si lahko nabavi domačo opremo. Za uvoženo opremo si mora prosilec preskrbeti potrebna devizna sredstva. Za gradbena dela mora prosilec predložiti dokaz o licitaciji gradbenih del v smislu zakona o oddajanju in izva-
janju gradbenih del (Ur. list LRS št. 17/55).

8. Prošnjo za investicijsko posojilo s potrebnimi dokumenti je vložiti v treh izvodih pri poslovnih enotah Komunalne banke Ljubljana obenem s prošnjo za investicijsko posojilo iz sredstev občinskega investicijskega sklada in iz združenih investicijskih sredstev podjetij.

9. V vsem ostalem velja za ta natečaj določba uredbe o investicijskih posojilih (Ur. l. FLRJ št. 31/56).

Direktor:
Niko Kavčič l. r.

Predsednik
upravnega odbora KB Ljubljana:
Franc Nebec l. r.

Na osnovi 5. in 24. člena uredbe o investicijskih posojilih (Ur. list FLRJ št. 31/56) in XII. ter XXV. poglavja družbenega plana OLO Ljubljana za leto 1959 razpisuje Komunalna banka Ljubljana v soglasju z OLO Ljubljana

V. NATEČAJ

za investicijska posojila iz družbenega investicijskega sklada OLO Ljubljana gospodarskim organizacijam za potrebe trgovinske dejavnosti v skupnem znesku 100 milijonov dinarjev za opremo in transportna sredstva.

1. Investicijska posojila se bodo odobravalna v smislu XII. poglavja, toč. 1, 8 in 9 družbenega plana OLO Ljubljana za leto 1959.

2. Natečaja se lahko udeležijo le podjetja, ki imajo svoj sedež na ozemlju OLO Ljubljana in bodo tudi na tem ozemlju izvajala investicije.

3. Posojila se bodo odobravalna pod pogojem, da bo z zaprosenim posojilom iz družbenega investicijskega sklada OLO Ljubljana ter z

lastnimi sredstvi prosilca oziroma njegovega poroka zagotovljeno dokončno plačilo nabavljene opreme. Podjetja, ki želijo sodelovati na natečaju, morajo sredstva, ki jim bodo odobrena v letu 1959, porabiti do 30. novembra 1959. V kolikor bodo gospodarske organizacije koristile ta sredstva za lastno udeležbo na natečajih iz splošnega in republiškega investicijskega sklada, morajo prav tako porabiti ta sredstva v letu 1959.

4. Prošnje za investicijska posojila morajo gospodarske organizacije vložiti na predpisanem obrazcu z naslednjimi prilogami:

a) predračun opreme;

b) prepise odločb o potrditvi zaključnega računa za leta 1956, 1957 in 1958;

c) potrdilo pristojne banke, ki vodi sklade gospodarske organizacije, da ima podjetje zagotovljena sredstva za 5-odstotni garancijski polog, plačilo prometnega davka 0,25% od kreditne pogodbe in za lastno udeležbo;

d) sklep delavskega sveta o odobritvi investicijskih del, o najetju investicijskega posojila in pooblastilo oseb za podpis posojilne pogodbe;

f) potrdilo pristojnega denarnega zavoda, da je prosilec kreditno sposoben;

g) garancijsko izjavo pristojnega občinskega ljudskega odbora;

h) predračun amortizacije za tekoče leto;

i) bruto bilanco in periodični obračun za zadnje tromesečje;

j) prepis registracije prosilca.

5. Prosilec investicijskega posojila mora ponuditi obrestno mero in rok vrnitve posojila.

Pri dodeljevanju investicijskih posojil se bo upoštevalo prvenstveno kreditno sposobnost gospodarske organizacije, možnost odplačevanja posojil, kakor tudi rok vrnitve posojila ter višina lastnih sredstev, s katerimi se bo gospodarska organizacija udeležila investicije. Kot lastna udeležba se smatrajo tudi sredstva, ki jih bo gospodarska organizacija dobila v ta namen iz občinskega investicijskega sklada.

6. Odobreno posojilo lahko dobi gospodarska organizacija na osnovi ponudb, ko dokaže, da si lahko nabavi domačo opremo. Za uvoženo opremo si mora prosilec preskrbeti potrebna devizna sredstva.

7. Prošnjo za investicijsko posojilo s potrebnimi dokumenti je vložiti v treh izvodih v odprtem roku po objavi natečaja v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana, pri Komunalni banki, Ljubljana, Miklošičeva 8.

8. V vsem ostalem velja za ta natečaj določba uredbe o investicijskih posojilih (Uradni list FLRJ št. 31/56).

Ljubljana, 13. aprila 1959,

Direktor:
Niko Kavčič l. r.

Predsednik
upravnega odbora KB Ljubljana:
Franc Nebec l. r.

Vsebinska

Poročilo o delu in razvoju službe posredovanja dela v okraju v letu 1958
163 Odlok o razpisu nadomestnih volitev občine Litija
Razpis delovnih mest v upravi občine Cerknica
Razpis IV. in V. natečaja za investicijska posojila

RAZPIS IV. IN V. NATEČAJA ZA INVESTICIJSKA POSOJILA

Na osnovi 5. in 24. člena uredbe o investicijskih posojilih (Ur. list FLRJ št. 31/56) in VII., VIII., XI., XII., XIII., XIV. in XXV. poglavja družbenega plana OLO Ljubljana za leto 1959 razpisuje Komunalna banka Ljubljana v soglasju z OLO Ljubljana

IV. NATEČAJ

za investicijska posojila iz družbenega investicijskega sklada OLO Ljubljana za gospodarske organizacije iz panog industrije, kmetijstva, prometa, trgovine in obrti v skupnem znesku 642 milijonov dinarjev, po posameznih panogah pa v naslednjih zneskih:

industrija	188 milijonov din
kmetijstvo	237 milijonov din
promet	21 milijonov din
trgovina	113 milijonov din
gostinstvo	44 milijonov din
obrtni	39 milijonov din
skupaj	642 milijonov din

1. Investicijska posojila se bodo odobravalna v smislu VII., VIII., XI., XII. (točke 1, 8 in 9), XIII., XIV. in XXV. poglavja družbenega plana OLO Ljubljana za leto 1959.

2. Natečaja se lahko udeležijo le podjetja, ki imajo svoj sedež na ozemlju OLO Ljubljana in bodo tudi na tem ozemlju izvajala investicije.

3. Posojila se bodo odobravalna pod pogojem, da bodo, z zaprosenim posojilom iz družbenega investicijskega sklada OLO Ljubljana, s posojilom iz občinskega investicijskega sklada in s sredstvi, zbranimi na podlagi združevanja sredstev za investicije od posameznih gospodarskih organizacij ter z lastnimi sredstvi prosilca oziroma njegovega poroka in drugimi sredstvi zagotovljena sredstva za dokončno izgradnjo investicijskega objekta.

Podjetja, ki želijo sodelovati na natečaju, morajo predvidevati posebej sredstva, ki jih bodo porabila v letu 1959 in koliko v posameznih naslednjih letih. V kolikor bodo gospodarske organizacije koristile ta sredstva za lastno udeležbo na natečajih iz splošnega in republiškega investicijskega sklada, morajo prav tako predvideti, koliko teh sredstev bodo potrebovala v letu 1959 in koliko v posameznih naslednjih letih.

4. Prošnje za investicijska posojila morajo gospodarske organizacije vložiti na predpisanem obrazcu z naslednjimi prilogami:

a) potrjen investicijski program;

b) prepise odločb o potrditvi zaključnega računa za leta 1956, 1957 in 1958;

c) potrdilo pristojne banke, ki vodi sklade gospodarske organizacije, da ima podjetje zagotovljena sredstva za 5-odstotni garancijski polog, plačilo prometnega davka 0,25% od kreditne pogodbe in za lastno udeležbo;

d) sklep delavskega sveta o odobritvi investicijskih del, o najetju investicijskega posojila in pooblastilo oseb za podpis posojilne pogodbe;

f) potrdilo pristojnega denarnega zavoda, da je prosilec kreditno sposoben;

g) garancijsko izjavo pristojnega ljudskega odbora;

h) predračun amortizacije za tekoče leto;

i) bruto bilanco in periodični obračun za zadnje tromesečje;

j) prepis registracije podjetja.

Podrobnejša navodila o potrebnih prilogah dobi prosilec pri banki v oddelku za dolgoročne posle.

5. Prosilec investicijskega posojila mora ponuditi obrestno mero in rok vrnitve posojila.